

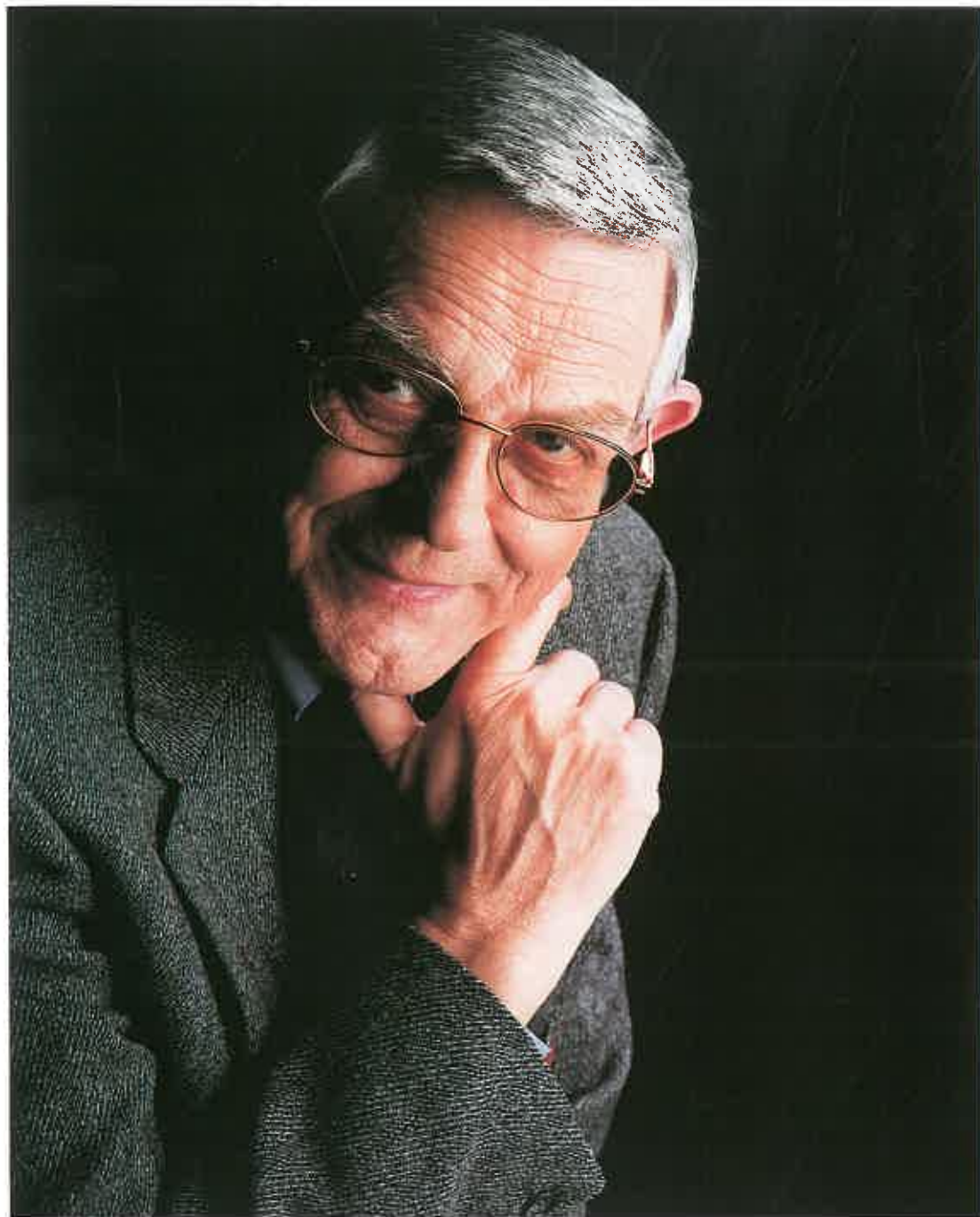
La vocació de Joan Campdepadrós Nogué pel món de la gestió administrativa i l'assessorament és conseqüència de l'observació i anàlisi durant la seva infantesa de la labor que desenvolupen aquests professionals: "Vaig apreciar des de ben petit que el meu pare i el meu oncle sempre s'adreçaven a la figura del gestor per consultar-li tota mena de qüestions. Això em va fer considerar que aquests professionals s'encarreguen d'una tasca que comporta un grau de servei molt elevat cap a la societat. Durant el meu exercici professional, i també en la meua vida personal, he intentat seguir rigorosament aquesta línia de servei, de manera que he procurat ser tan útil com he pogut en totes les qüestions en les quals m'he involucrat." Després d'un període de formació acadèmica i espiritual, Joan Campdepadrós va establir-se pel seu compte a la localitat de Montblanc: "Vaig obrir una gestoria administrativa dedicada a les tasques més generalitzades del període: la tramitació de permisos de circulació i de conducció i l'assessorament laboral. La figura del gestor, aleshores, englobava diverses activitats que, amb el pas del temps, s'han anat concretant en una formació acadèmica i en un grau d'especialització diferent. D'una banda, ens encarregàvem de la formació dels nous conductors i, de fet, molts gestors van ser els creadors de les primeres autoescoles del país. Nosaltres mateixos també ens dedicàvem a aquesta activitat, fins que vam decidir centrar-nos exclusivament en l'assessorament d'empresa. Les gestories portaven a terme la formació teòrica i en coordinaven la pràctica. D'altra banda, les activitats dels graduats socials i dels administradors de finques es consideraven part de la tasca quotidiana d'un gestor. Després de dotze anys vaig instal·lar-me a Tarragona." Aquesta nova ubicació va coincidir amb una evolució del marc legal i de la societat catalana que requeria uns serveis diferents dels oferts fins aleshores: "El gestor, com a figura social, sempre ha dut a terme una funció de servei integral, però aquest concepte ha anat evolucionant al llarg del temps. Abans les consultes dels clients eren més generals i moltes vegades se'ls havia d'adreçar al professional escaient per tal de resoldre-les. En aquest sentit, podem considerar que el nostre servei era integral. Actualment també ho és, perquè aportem tots els serveis que una empresa pugui necessitar quant a la seva gestió i planificació. Per poder assolir aquesta fita, cal que el disseny de la gestoria contempli una divisió de les feines que han de ser realitzades per diversos professionals amb un elevat grau de preparació teòrica i pràctica. És molt difícil que un únic assessor pugui englobar tots els coneixements que avui són necessaris per assolir l'opció idònia per al client, ja que, a més, les perspectives que s'han de valorar són diverses i una solució pot ser positiva des d'una branca, però no ser-ho des d'una altra, per la qual cosa s'ha de treballar de manera coordinada per arribar a una solució positiva des de tots els àmbits de l'assessorament."

Aquest canvi de la tramitació cap a l'assessorament encara no s'ha assolit completament a les petites poblacions catalanes: "Hi continuen havent moltes gestories de petites dimensions amb un professional que té al darrere un suport administratiu mínim. La infraestructura d'aquestes gestories n'impossibilita l'expansió i l'adaptació a les noves demandes de la societat. Crec que el futur de l'assessorament passa per un

servei integral en el sentit de 'global', sense perdre els valors personals." Per això, "no crec que el futur de la Gestoria Assessoria Campdepadrós passi per l'expansió perquè podria provocar la pèrdua de la humanitat del tracte i del servei que ens caracteritza. A mesura que tens més clients, també tens més risc de perdre el caliu humà de la professió, i no crec que compensi."

Joan Campdepadrós ha sabut fer escola, tal com ho demostra el fet que els seus fills s'hagin format per continuar el projecte que ell va endegar: "Mai els vaig voler influenciar perquè seguissin el meu camí, però sí que els vaig conscienciar de les múltiples vessants i sortides professionals que trobarien en el món del dret i de l'economia, i sobretot el fet que sempre tindrien les portes de l'assessoria obertes per incorporar-s'hi i créixer plegats. No tots hi treballen, però, majoritàriament, han estudiat carreres que s'hi relacionen. Dos d'ells són llicenciats en dret i un treballa amb nosaltres, una altra és graduada social i tampoc no hi participa, i els dos restants sí que ho fan aportant els seus coneixements i l'experiència de què disposen com a economistes." L'ajut i la participació de la dona de Joan Campdepadrós, M. del Pilar, també han estat molt importants per a l'èxit de l'empresa familiar: "Va estudiar peritatge mercantil i sempre ha participat d'una manera o d'una altra en la gestió de l'empresa. Hi va haver uns anys en què es va centrar més en l'educació dels nostres fills, però sempre s'ha caracteritzat per ser extremadament treballadora i responsable. Per això, trobava temps d'on no n'hi havia per desenvolupar la seva feina al despatx, que durant els darrers anys ha estat el control comptable de la pròpia empresa."

Joan Campdepadrós es mostra optimista davant dels canvis que es presenten en la societat catalana i europea: "Crec que la Unió Europea portarà un augment de la qualitat de vida de la població, alhora que facilitarà les inversions estrangeres i el creixement empresarial." El seu profund humanisme es fa palès en parlar de la immigració: "L'home és cosmopolita per natura, és un habitant del món. Hem d'harmonitzar les nostres polítiques d'immigració amb aquest fet indiscutible." Aquest tarannà, que tan clarament se li reflecteix en el pensament, s'arrela en el seu interès pel camp humanístic: "Sempre m'han atret les qüestions relacionades amb la filosofia i les humanitats, en especial les llengües mortes, com ara el grec, el llatí i l'hebreu clàssic, i els textos sagrats. Aquestes matèries no aporten coneixements pràctics a una professió com la d'assessor, però sí un component humà que t'ajuda força en la teua tasca. Durant molts anys no vaig poder aprofundir-hi perquè la feina del despatx ocupava gairebé tot el meu temps, però l'entrada dels meus fills a la gestoria ha possibilitat que m'hi pogués dedicar novament." Aquest interès ha originat la seva participació activa en una coral, la creació de dos grups de cant gregorià a Montblanc i a Tarragona, respectivament, i l'obtenció d'una diplomatura en ciències religioses. Com a consells per als seus fills en la funció d'assessors i gestors del futur, recorda les màximes llatines següents: "D'una banda, *labor improbus omnia vincit*—el treball tenaç tot ho venç— i, d'una altra, l'àliga no caça mosques. Han de saber treballar de valent i centrar-se en les tasques que realment són importants."

“L’expansió pot comportar el risc de perdre el caliu humà de la professió, i no crec que compensi”

Joan Campdepadrós - Tarragona (Tarragonès)